

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/87/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720010092
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3720010092.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému A. X., nar. XX.XX.XXXX v Z., pre pokračovací zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 03.06.2020, sp.zn. 12T/18/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.09.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného A. X. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

T. U. G.

Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 03.06.2020, sp.zn. 12T/18/2020 bol obžalovaný A. X. uznaný vinným v bode 1/ z pokračovacieho zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., v bode 2/ z pokračovacieho prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. zák. v súbehu s pokračovacím prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., v bode 3/ zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák., v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., a prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., a v bode 4/ z pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., spáchaných na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase v dobe po 05.11.2018 do 28.12.2018, z miesta svojho trvalého bydliska v obci F. U., okres R., ako aj z iných miest, sa S. W. viackrát telefonicky vyhrážal v tom zmysle, že na ňu pošle trenčianskych chlapcov, ktorí ju zakopú a z jej detí zostanú siroty, v dôsledku čoho dosiahol zmenu jej výpovede v procesnom postavení svedkyne - poškodenej v trestnej veci vedenej na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru, Odbore kriminálnej polície Považská Bystrica pod ČVS:ORP-601/1-VYS-PB-2018, v ktorej bol podozrivý zo spáchania zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. d/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prednom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., pretože S. W. sa týchto vyhrážok zľakla a pri výsluchu dňa 05.12.2018 odmietla voči nemu vypovedať, v dôsledku čoho bolo trestné stíhanie v predmetnej trestnej veci zastavené,

2/ v období od mesiaca august 2019 do 18.11.2019, po tom, čo mu S. W. prostredníctvom sociálnej siete Facebook opakovane uviedla, že s ním chce milenecký vzťah skončiť, toto jej rozhodnutie nerešpektoval, naopak aj naďalej ju intenzívne kontaktoval aj niekoľkokrát denne prostredníctvom sociálnej siete Facebook a aplikácie Messenger z miesta svojho trvalého bydliska v obci F. U., okres R., ako aj z iných miest, a to pod svojím menom, ako aj z viacerých vymyslených profilov a keď ho S. W. odmietla, vulgárne jej nadával, urážal ju a vyhrážal sa jej, že jej rozbije hlavu boxerom, taktiež ju v tomto období viackrát sledoval v priestoroch rodinného domu v mieste jej trvalého bydliska v obci S. súp. č. XXX, okres R.,

príčom sa nachádzal na oplotenom pozemku patriacom k tomuto rodinnému domu, kde sa dostal tak, že preliezol cez plot od susedov bez vedomia a súhlasu majiteľov tohto rodinného domu a pozemku, H. F. a T. F., tiež dňa 18.11.2019 v čase okolo 11.20 h, kedy S. W. kráčala po Y. ulici smerom na T. cestu v R., rozbehol sa za ňou a s prenasledovaním prestal, až keď sa priblížila k budove Obvodného oddelenia Policajného zboru Púchov, príčom týmto svojím sústavným konaním vzbudil u Lucii Thierovej dôvodnú obavu o jej život a zdravie a podstatne zhoršil kvalitu jej života,

3/ napriek tomu, že bol rozhodnutím policajta Obvodného oddelenia Policajného zboru Púchov ev. č. XXXXXXXX a č. XXXXXXXX zo dňa 12.10.2018, právoplatným dňa 12.10.2018, v blokovanom konaní postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil hrubým spávaním voči S. W., za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30,- Eur a napriek tomu, že bol rozkazom Okresného úradu Považská Bystrica, odboru všeobecnej vnútornej správy, pracovisko Púchov č. OU-PB-OVVS-2019/001012 zo dňa 12.10.2019, právoplatným dňa 06.02.2019, uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil slovným a fyzickým napadnutím Z. U., za čo mu bola uložená pokuta vo výške 40,- Eur, dňa 08.07.2019 pod vplyvom alkoholu prišiel do miesta bydliska poškodenej S. W. v obci S. k rodinnému domu súp. č. XXX, okres R. a zavolať ju na cigaretu, s čím ona súhlasila a vyšla pred vstupnú bránu na verejnú komunikáciu, kde ju schytil za ruku a odtiahol k miestu s názvom židovský cintorín vzdialenému asi 500 m, počas cesty na jej výzvy, aby ju pustil, nereagoval a S. W. sa ani nepodarilo uvoľniť z jeho zovretia a keď chcela kričať, prikryl jej rukou ústa, na židovskom cintoríne od nej žiadal sex, čo odmietla, na čo ju úderom ruky do tváre zrazil k zemi, tlačil jej hlavu na trávu a niekoľkokrát ju kopol do brucha, hrudníka a nôh, s čím prestal až keď počul prasknutie v jej tele, vtedy jej začalo byť zle, zima a chcelo sa jej vracať a až potom ju odprevadil do miesta jej bydliska, čím S. W. spôsobil pomliaždenie ľavej strany hrudníka a zlomeninu deviateho rebra vľavo, ktoré zranenia ju obmedzovali v obvyklom spôsobe života po dobu najmenej 10 dní lokálnou bolestivosťou hrudnej steny v poranenej oblasti minimálne strednej intenzity a to pri dýchacích pohyboch, potrebou zachovávania kľudového režimu bez nadmernej fyzickej a psychickej záťaže, užívania liekov od bolesti a sťažným polohovaním pri spánku a všetkých úkonoch spojených s ohýbaním trupu,

4/ minimálne od 16.11.2019 do 18.11.2019 poslal S. W. najmenej desať sms správ z miesta svojho trvalého bydliska v obci F. U., okres R., ako aj z iných miest, v ktorých ju žiadal, aby mu vrátila požičané peňažné prostriedky v presne neurčenej výške, príčom sa jej vyhrážal, že jej vybijie zuby, zabije ju, rozmláti jej papuľu a zároveň vulgárne nadával.

Za to bol odsúdený podľa § 183 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 5 Tr. zák., § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (slovom: päť) rokov a 6 (slovom: šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., zaradený so ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák., súd obžalovanému uložil aj ochranné ambulantné protialkoholické liečenie. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por., bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenej S. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX, okres R., vo výške 911,70 Eur a so zvyškom nároku na náhradu škody bola podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodená S. W., odkázaná na civilný proces.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V dôvodoch odvolania uviedol, že od samotného začiatku tvrdil a stále tvrdí, že je nevinný zo spáchania skutkov v bode 1 / až 3/, ktoré sa mu kladú za vinu v obžalobe. Jediný skutok, ktorý spáchal a priznáva vinu, je skutok uvedený v bode 4/, pri ktorom urobil aj vyhlásenie o vine. Posielanie predmetných SMS správ bolo z jeho strany nevhodné, uvedomil si to až neskôr, počas priebehu trestného konania, čo týmto konaním spôsobil a ako svojej bývalej družke ublížil. Konal však v silnom citovom a nervovom rozporení, bol frustrovaný z rozchodu s jeho bývalou družkou, žiarlil a nedokázal sa vyrovnat' s rozchodom. S ostatnými bodmi 1/ až 3/ však nemôže súhlasiť a kladú sa mu za vinu neoprávnene. Tak ako viac krát uviedol k bodu 1/ - v ten deň kedy sa mal stať skutok, s poškodenou bol osobne, boli na kávu, prechádzali sa spolu, bez akéhokoľvek problému komunikovali, nič jej v ten deň nebolo. Počas ďalších dní, keď komunikoval s poškodenou povedala mu o ošetrovaní a o skutočnosti, že spadla na chate do jarku, kde si spôsobila toto zranenie. Následne ju mala Z. U. nahovoriť, aby toto zranenie spojila s ním, spôsobila mu tým trestné stíhanie a následne mu nemusela vrátiť peniaze, ktoré jej požičal počas obdobia, kedy sme spolu tvorili

pár. Neskôr sa dostal do výkonu trestu, počas ktorého si s poškodenou aktívne písal, požiadala v jeho mene o milosť a po ukončení výkonu trestu, keď ho prepustili, poškodená ho bola čakať a následne išli spolu domov, kde ho čakali aj jej deti. S odstupom času sa s poškodenou opäť začali stretávať a znovu tvorili pár, plánovali spoločné bývanie a čakali s poškodenou aj dieťa, ktoré ale bohužiaľ potratila. Je pre neho teda zarážajúce, že by sa bola schopná takto chovať, keby jej bol niekedy v predmetnom parku ako sa uvádza v obžalobe schopný ublížiť. Výpovede poškodenej, ako aj svedkov sa v určitých skutočnostiach rozchádzajú a má za to, že mu jednotlivé skutky nemohli byť jednoznačne preukázané. Za dôležitú výpoveď považuje najmä výpoveď svedka T. Y., s ktorým má poškodená 2 deti, ktorý doslova uviedol, že poškodenej zo začiatku veril, že to čo mu píše v dopisoch sa aj v skutočnosti stalo, ale následne pochopil, že mnohé veci na obžalovaného zveličovala a doslova sa mala vyjadriť, že keďže obžalovaný mal svedka Y. podraziť, tak ho treba upratať do výkonu. Tiež sa mala svedkovi pochváliť, že z neho neustále ľahala peniaze, a že s ním predsa nebude spávať zadarmo. Počas návštevy svedkovi tiež viac krát povedala, že vie vybaviť aj to, aby obžalovaného zmlátili. Tieto skutočnosti svedok Y. doplnil dňa 14. 02. 2020 a následne to potvrdil aj pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní. Z výpovede svedka podľa môjho názoru jednoznačne vyplýva, že poškodená pri svojich jednotlivých výpovediach nemusí byť až tak pravdovravná, ako sa prezentuje, a že si vie prispôbiť rôzne okolnosti vo svoj prospech. Svedok ďalej uviedol, že pred prvým výsluchom bol svojou družkou citovo vydieraný a žiadala ho aby vypovedal v jej prospech. Veľa ďalších svedkov na hlavnom pojednávaní potvrdilo skutočnosť, že poškodená mu veľa krát sama telefonovala aj 10 krát po sebe, dohadovala si s ním rôzne stretnutia po hoteloch, aj v časoch keď už na nej mala byť páchaná trestná činnosť. Prvé tri body obžaloby sú podľa neho postavené len na tvrdeniach poškodenej, pričom treba brať do úvahy najmä skutočnosti, ktoré sa týkajú vzniku zranení, ktoré jej mali byť údajne spôsobené, sama poškodená najskôr tvrdila, že spadla zo schodov a že išlo o zranenie bez cudzieho zavinenia, pri ďalšom zranení tvrdila, že spadla do jarku pri chate a pod. Zranenie, ktoré jej malo byť spôsobené na židovskom cintoríne by podľa jeho názoru museli byť viditeľné, prípadne tak bolestivé, že by si to musel všimnúť i taxikár, ktorý ich viezol, ale ten nič také nepotvrdil. Čo sa týka bodu 1 / obžaloby, kde bolo trestné stíhanie právoplatne zastavené, má za to, že to nebolo zastavené z dôvodu toho, že sa mala poškodená zľaknúť údajných vyhrážok obžalovaného, ale bolo to jej slobodné rozhodnutie a táto vec bola ako už vyššie uviedol právoplatne skončená zastavením trestného stíhania a preto to podľa môjho názoru spĺňa atribúty res iudicata. Myslí, že ako obžalovaný nemohol naplniť ani zákonné znaky pokračujúceho zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 od. 1 písm. d/ Tr. zák. Z vyššie uvedených dôvodov podal odvolanie, pretože na základe vyššie uvedeného sa mu zdá neprímerane prísne, aby bol odsúdený na základe domnienok - ako sa skutok mohol stať. Zásada objektívnej pravdy vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie len o pravdepodobnosť. Tam kde nie je možné určiť, ktorá z variantov skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, volí súd po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov tú, ktorá je pre obžalovaného najpriaznivejšia (R NS 46/1996, R 1/1966). Žiadal preto, aby odvolací súd jeho odvolanie prejednal a sám rozhodol tak, že zruší rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov a v zmysle zásady „in dubio pro reo“ podľa ust. § 285 písm. a/ Trestného poriadku ho z bodov 1/ až 3/ oslobodí.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu konanom o odvolaní, prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny vo všetkých výrokoch, preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obhajca obžalovaného uviedol, že plnej miere poukazuje na dôvody písomne odôvodneného odvolania a navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť, tohto uznať vinným len zo skutku pod bodom 4/ a uložiť mu zaň primeraný trest a oslobodiť ho spod skutkov pod bodmi 1 až 3 obžaloby.

Obžalovaný žiadal rozhodnúť v zmysle návrhu svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim

podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové, ale i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivu aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Skutočnosť, že sa obžalovaný nestotožňuje so skutkovými, či právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Naopak je potrebné poukázať na to, že súd prvého stupňa v rozhodnutí podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaných skutkov, precíznym spôsobom vyhodnotil i prípravné konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby a jeho správne skutkové a právne závery vo vzťahu k uznanej vine, spolu s vyhlásením obžalovaného o uznání viny vo vzťahu k skutku pod bodom 4/, a majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní, vrátane záveru o naplnení subjektívnej, ako aj objektívnej stránky v bode 1/ pokračovacieho zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., v bode 2/ pokračovacieho prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. zák. v súbehu s pokračovacím prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., v bode 3/ zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák., v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., a prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., a v bode 4/ pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný je zo spáchania skutkov tak, ako sú uvedené vo výrokovvej časti rozsudku usvedčovaný najmä výpoveďou poškodenej, ale i ďalšími svedeckými výpoveďami, znaleckými posudkami a listinnými dôkazmi tak, ako na ne podrobne poukazuje súd prvého stupňa a vo vzťahu k skutku pod bodom 2/ čiastočne i výpoveďou obžalovaného a napokon vo vzťahu k skutku pod bodom 4/ rozsudku jeho priznaním. Krajský súd zistil, že odvolacie námietky obžalovaného sú v podstate len opakovaním jeho obhajobných námietok uvádzaných už pred okresným súdom, ktorý sa s nimi riadne vysporiadal, riadne odôvodnil, na základe akých dôkazov považoval obranu obžalovaného za vyvrátenú a na základe akých dôkazov a úvah vyhodnotil výpoveď poškodenej, ktorá obžalovaného usvedčuje zo spáchania jednotlivých skutkov, za pravdivú. Ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení okresného súdu a v plnej miere sa plne stotožnil s hodnotením vykonaných dôkazov i právnych záverov súdu prvého stupňa tak, ako to vyjadril okresný súd v písomnom vyhotovení svojho rozsudku. Neobstojí ani obrana obžalovaného, že zastavenie trestného stíhania vo veci vedenej na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru, Odbore kriminálnej polície Považská Bystrica pod ČVS:ORP-601/1-VYS-PB-2018, v ktorej bol A. X. podozrivý zo spáchania zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. d/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prednom ublížením na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., je prekážkou res iudicata (právoplatne rozhodnutej veci) vo vzťahu k skutku pod bodom 1/ obžaloby, nakoľko v prejednávanej príhode u skutku pod bodom 1/ nejde o totožný skutok, ako v prípade zastaveného trestného stíhania i keď s ním súvisí. Vzhľadom k uvedenému nepovažoval krajský súd odvolanie obžalovaného vo vzťahu zistenému skutkovému stavu a ustálenej právnej kvalifikácii za dôvodné a v tomto smere v plnej miere odkazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu.

Napokon pri ukladaní trestu okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že bol doposiaľ šesťkrát právoplatne odsúdený pričom v štyroch prípadoch mu bolo odsúdenie zahladené. V poradí piate odsúdenie je rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/213/2015 zo dňa 03.12.2015, právoplatným dňa 03.12.2015 bol odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. d Tr. zák. a zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a tiež ochranné ústavné protialkoholické liečenie. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0T/172/2017 zo dňa 23.08.2018 právoplatným dňa 27.11.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/115/2018 zo dňa 27.11.2018 za prečin ohrozenia pod vplyvom

návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 10.06.2019. V posledných šiestich rokoch bol tiež šesťkrát postihnutý za priestupky, prevažne proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktoré boli spáchané slovným alebo fyzickým útokom na tretie osoby. Správne potom okresný súd obžalovanému ukladal v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest, nakoľko spáchal viac trestných činov, vychádzajúc z trestnej sadzby z nich najprísnejšie trestného a to trestnej sadzby ustanovenej pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. (3 roky - 8 rokov), upravenej s použitím § 38 ods.5 Tr.zák., (opätovné spáchanie zločinu) a tiež s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. (ukladal úhrnný trest za viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, ktoré boli spáchané viacerými skutkami), v rámci upravenej trestnej sadzby 5 rokov a 6 mesiacov až 9 rokov a 8 mesiacov. Krajský súd podotýka, že okresný súd sa síce nezaoberal otázkou poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, no obžalovanému nebolo možné priznať žiadnu poľahčujúcu okolnosť, naopak priťažovalo mu v zmysle § 37 písm. m), (už bol za trestný čin odsúdený), avšak s poukazom na ustanovenie § 38 ods.5, druhá veta, nemalo uvedené vplyv na úpravy trestnej sadzby. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti, dospel aj odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, je trestnom zákonným, nepochybne nie je neprimerane prísny, zohľadňuje tak okolnosti prípadu ako aj osobu obžalovaného a bude ním splnený účel v zmysle § 34 ods.1 Tr. zák., pričom odvolací súd nezistil dôvod na jeho zmenu. Rovnako uloženie ochranného ambulantného protialkoholického liečenia je zákonné a má oporu v skutkových zisteniach a znaleckom dokazovaní. Napokon preskúmajúc výroky o náhrade škody, krajský súd nezistil v tomto smere žiadne pochybenie okresného súdu odôvodňujúce zrušenie, alebo zmenu týchto výrokov, rovnako sú správne, majúce podklad v uplatnenej škode poškodenou a vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolanie obžalovaného A. X. odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.